

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/144/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318202024
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1318202024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej vo veci starostlivosti o maloleté deti: W. Z.Á., E. B. XX.XX.XXXX, C. Z., E. B. XX.XX.XXXX W. O. Z., E.Ý. B. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matka - A. A. Š., Z., E. B. XX.XX.XXXX, J. I.: I. - E. A., Na Y. E. XX W. F. - A. Z., E.F. B. XX.XX.XXXX, J. I.: I. - D. K., G. X, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24. januára 2019, č. k. 37P/255/2018-139, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24. januára 2019, č.k. 37P/255/2018-139, **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 24.01.2019, č.k. 37P/255/2018-139, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú W. z doterajšej sumy 170,- eur mesačne na sumu 190,- eur mesačne, na maloletú C.u z doterajšej sumy 130,- eur mesačne na sumu 150,-eur mesačne a na maloletého O. z doterajšej sumy 100,- eur mesačne na sumu 120,-eur mesačne, u všetkých troch počnúc dňom 21.03.2018, ktoré sumy je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zároveň zaviazal otca maloletých na povinnosť zaplatiť ročné výživné za obdobie od 21.03.2018 do 31.01.2019 na každé z maloletých detí v sume po 206,50 eur, ktoré je otec povinný splácať každé v 10,- eur mesačných splátkach počnúc dňom 01.02.2019 k rukám matky pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh matky zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/116/2015- 59 zo dňa 16.02.2016 v časti o výživnom na všetky tri maloleté deti. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V rámci odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným na súd prvej inštancie dňa 21.03.2018 žiadala matka o zvýšenie výživného na všetky tri maloleté deti s odôvodnením, že doposiaľ určené výživné nepostačuje na krytie odôvodnených potrieb maloletých detí. Poukázala na vek maloletých detí a súvisiacu zmenu pomerov na ich strane, keď maloletá Edita dňa 02.09.2017 nastúpila do školy, s čím súvisia zvýšené výdavky na stravu, školský klub, učebnice, školské pomôcky, triedny fond, maloletá C. W. W. od 02.09.2016 začali navštevovať ZUŠ Miloša Ruppeldta, kde je školné 75,- eur a 45,- eur na polrok, maloletá W. má zvýšenú chorobnosť, s čím súvisia zvýšené výdavky na lieky 15 - 20,- eur mesačne, maloletý Ján vyrástol, má tri roky, od 11/2017 navštevuje materskú škôlku. Na pojednávaní matka uviedla, že žiada zvýšiť výživné na maloletú W.u zo sumy 170,- eur

mesačne na sumu 190,- eur mesačne, na maloletú C. zo sumy 130,- eur mesačne na sumu 170,- eur mesačne, na maloletého O. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 140,- eur mesačne, u všetkých troch počnúc dňom 21.03.2018 a zročné výživné žiadala určiť v splátkach. Otec s návrhom matky nesúhlasil a uviedol, že naposledy bolo určené výživné rodičovskou dohodou, teda matka súhlasila s výškou výživného. Svoju vyživovaciu povinnosť si riadne plní, aj nad rámec, dcéry sú pravidelne v jeho domácnosti týždeň v mesiaci a polovicu prázdnin, mesačne netto príjem má z neziskovej organizácie 924,- eur, za obdobie 2-11/2018 mu bude vyplatená odmena 3.500,- eur, jeho manželka je na rodičovskej dovolenke s maloletým synom O., poberá rodičovský príspevok a rodinné prídavky. Zároveň žiadal otec o novú širšiu úpravu styku s maloletými deťmi, poukázal na problematický priebeh styku. Kolíznym opatrovníkom doporučil zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na všetky tri maloleté deti sumou o 20,- eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu na súd prvej inštancie a zročné výživné určiť v splátkach.

3. Súd prvej inštancie právne posúdil vec podľa § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods.1 a § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine a vecne vychádzal zo skutočného stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého uviedol, že naposledy boli upravované práva a povinnosti k maloletým deťom Z.: W., C. W. O. rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/116/2015-59 zo dňa 16.02.2016, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, na čas po rozvode bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej boli všetky tri maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke, obaja rodičia maloleté deti zastupujú a spravujú ich majetok, otec sa zaviazal platením výživného na maloletú W. v sume 170,- eur mesačne, na maloletú C. v sume 130,- eur mesačne a na maloletého O. v sume 100,-eur mesačne a styk nebol upravený. Matka v čase posledného rozhodnutia pracovala ako vedkyňa v Botanickom ústave na polovičný úväzok, s mesačnou mzdou 300,-eur, otec bol v tom čase dobrovoľne nezamestnaný, neevidovaný ako uchádzač o zamestnanie s príjmom cca 800,- eur. Maloletá W. mala 8 rokov, C. 5 rokov a maloletý O. mal necelé 2 roky. Súd prvej inštancie zohľadnil skutočnosť, že od poslednej úpravy výživného maloleté deti vyrástli a náklady na ich výchovu a výživu vzrástli. Maloletá W. navštevuje 5.triedu ZŠ Jeséniova, Bratislava, kde dosahuje veľmi dobrý študijný prospech. Priemerné mesačné výdavky na maloletú matka vyčíslila na sumu 400,- eur. Maloletá W. chodí do ŠJ, kde mesačný poplatok predstavuje 17 - 21,- eur, navštevuje ŠKD, za ktorú platí matka 25,- eur mesačne, navštevuje ZUŠ - hudobný odbor na Panenskej ul. v Bratislave, za ktorú platí matka 12,- eur mesačne, chodí na lezecké steny -15,- eur mesačne, sporadicky na lyžovanie, korčuľovanie a bicyklovanie. Strava doma stojí pre maloletú 120,- eur mesačne. Maloletá C. navštevuje 2.triedu ZŠ Jeséniova, Bratislava, kde dosahuje veľmi dobrý študijný prospech. Priemerné mesačné výdavky na maloletú Editu matka vyčíslila na sumu 400,- eur. Chodí do ŠJ, kde mesačný poplatok predstavuje 17-21,- eur, ŠKD 25,- eur mesačne, ZUŠ 12,- eur mesačne, lezecké steny- 15,- eur mesačne, sporadicky lyžovanie, korčuľovanie a bicyklovanie. Strava doma stojí pre maloletú 120,- eur mesačne. Priemerné mesačné výdavky na maloletého predstavujú podľa matky 360,- eur mesačne. Maloletý O. navštevuje súkromnú MŠ s poplatkom 260,- eur mesačne, chodí na lezenie - 15,- eur mesačne, sporadicky lyžovanie, korčuľovanie a bicyklovanie. Strava doma stojí pre maloletého 100,- eur mesačne. Súd prvej inštancie zistil, že k zmene pomerov došlo aj na strane oboch rodičov, keď matka maloletých detí od poslednej úpravy výživného zmenila svoj osobný stav, dňa 26.08.2016 uzatvorila manželstvo s X.. O. Š.. Z tohto vzťahu jej vyživovacia povinnosť nepribudla. Nastúpila na plný pracovný úväzok v Botanickom ústave Akadémie vied v Bratislave dňa 01.01.2016, kde jej priemerný mesačný netto príjem je 1.230,- eur, v r. 2017 bol 576,- eur. Matka poberá rodinné prídavky na maloleté deti v sume 71,-Eur mesačne. Jej manžel je zamestnaný rovnako v Botanickom ústave Akadémie vied v Bratislave, kde jeho priemerný mesačný netto príjem je 1.331,- eur. K zmene pomerov došlo aj na strane otca, ktorý od poslednej úpravy výživného zmenil svoj osobný stav, dňa 18.08.2018 uzatvoril manželstvo s D. Z., z tohto vzťahu otcovi pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému synovi O. Z., E.. XX.XX.XXXX. Otcova manželka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok v sume 214,- eur mesačne a rodinné prídavky v sume 23,68 eur mesačne. Od 01.12.2018 sa otec zamestnal vo fy. Vodné Mlyny Oblazy, n.o. s priemerným mesačným netto príjmom 920,-Eur, ako sám uviedol. Predtým od 1/18 vykonával pre túto n.o. činnosť, na základe mandátnej zmluvy, kde dosiahol príjem za celé obdobie 3.500,- eur, ktoré musí zdať. Predtým otec pracoval v Hilty od r.2006 do r. 2012 ako technický poradca s priemerným mesačným netto príjmom 1000,- eur, ako sám uviedol, kde požiadaval o rozviazanie pracovného pomeru. Otec býva v 3- izbovom byte, ktorého je vlastníkom od r. 2007. Otcove nevyhnutné mesačné výdavky sú byt 200,-eur mesačne, energie 20,- eur mesačne, internet 16,-eur mesačne, vyživovacia povinnosť 400,- eur mesačne, strava 250,- eur mesačne, PHM motorové vozidlo /vlastní manželka/ 70,-eur mesačne, jedno auto vlastní otec - vyradené z evidencie, sporadicky oblečenie, obuv. Mimoriadne výdavky na deti si delia rodičia na polovicu.

4. Súd prvej inštancie na základe takto zisteného stavu dospel k záveru, že návrh matky je čiastočne dôvodný, zvýšenie výživného je v záujme maloletých detí a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, nakoľko dospel k záveru, že výživné je primerané odôvodneným potrebám maloletých detí, a zároveň je primerané zárobkovým a majetkovým možnostiam a schopnostiam otca. Pri určovaní výživného prihliadol aj celkový záujem otca o maloleté deti, pravidelný pobyt maloletých dcér v domácnosti otca, a preto vo zvyšku návrh matky zamietol ako nedôvodný.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka maloletých detí v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, keď namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v rozsudku sa vôbec nevyssporiadal s predloženými dôkazmi, je nesprávny a nesleduje záujem maloletých detí. Zvýšenie výživného považuje za nedostatočné, nezodpovedajúce odôvodneným potrebám maloletých detí, ani možnostiam a schopnostiam otca ako povinného rodiča. Poukazuje na to, že na pojednávaní dňa 24.01.2019 bolo jednoznačne dokázané, že nastala zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného, ktoré bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16.02.2016, č.k. 13P/116/2015-59, t.j. z uvedeného je zrejmé, že od poslednej úpravy výživného prešla doba už dlhšia ako tri roky, počas ktorej jednoznačne došlo k nárastu nákladov už len v dôsledku všeobecného zvyšovania cien a teda celkových životných nákladov a v neposlednom rade aj v dôsledku rastu detí, ktoré rozhodne predstavuje nárast na výživu vyšší ako 40,- eur na dieťa. Súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, nakoľko neoveril tvrdenia otca maloletých a vychádzal iba z jeho vyjadrenia, že jeho životná úroveň mu neumožňuje dosahovať taký príjem, z ktorého by mohol platiť zvýšené výživné, ktoré predstavuje oprávnené zvýšené náklady oproti tým minulým. Súd prvej inštancie nezohľadnil potencialitu príjmov otca, nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. S poukazom na § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd musí prihliadnuť na celkové majetkové pomery otca maloletých detí a na tzv. potencialitu príjmov, to znamená na jeho zjavne nevyužívaný potenciál. Otec ako súčasný príjem uvádza 942,- eur netto (od decembra 2018), na základe čoho súd prvej inštancie vyhodnotil, že dosahuje príjem podobný ako v bývalom zamestnaní (Hilti, 2012, 1000 Eur), a teda sa nevzdal dobrovoľne výhodnejšej pracovnej pozície. S uvedeným záverom matka nesúhlasí, a poukazuje na potenciálne príjmy otca, vychádzajúc z verejne dostupnej webovej stránky spoločnosti Hilti- inzerát na pozíciu stavebného inžiniera s minimálnou základnou zložkou nástupného platu 1.600,- eur + polročné bonusové vyhodnotenie a benefity. Súčasný príjem otca (v prípade, že je reálny) tak nezohľadňuje profesionálny rast ani ostatné benefity, ktoré mohol otec maloletých získať, ak by vo svojej práci vytrval. Súčasný plat otca by teda podľa názoru matky mohol výrazne prekročiť sumu 2.000,- eur. Podľa názoru matky nemožno zohľadniť ani tvrdenie otca o tom, že platí výživné i v prospech ďalších maloletých detí, nakoľko v podstate je vecou otca, pokiaľ má záujem mať viac detí, ako si zabezpečiť dostatočné príjmy nato, aby tieto deti mohol v primeranom a požadovanom rozsahu zabezpečiť. Matka ďalej vytýka, že súdom prvej inštancie bola vyzvaná na doplnenie informácií o výške príjmu svojho manžela a tento bol zohľadnený pri rozhodovaní o novej úprave výživného, napriek tomu, že súčasný manžel nemá voči maloletým deťom vyživovaciu povinnosť, avšak otec nebol vyzvaný na dokladovanie príjmov svojej súčasnej manželky, ktorá okrem rodičovského príspevku a prídavku na dieťa podniká - má založenú živnosť, pričom otec maloletých nezdokladoval jej príjmy z tejto živnosti. Matka má zároveň za to, že otec maloletých účelovo znižuje svoje oficiálne priznané príjmy a používa ich ako dôkaz, že nemôže platiť vyššie výživné, a teda sa náležite starať o svoje deti. Jeho súčasné uvádzané príjmy (zmluva uzatvorená so samým sebou, nedoložená mandátna zmluva, príp. ďalšie zmluvy, na základe ktorých mal deklarovaný príjem), ako aj absentujúce zdroje na ich krytie (zistené na základe výročných správ n.o.), nie sú nezávisle overiteľné, prípadne vzbudzujú nedôveru (financovanie osobných nákladov otca maloletých, jeho súčasnej rodiny, vrátane výživného pre 3 deti z prvého manželstva) a vytvárajú otázky o skutočných príjmoch otca maloletých v posledných rokoch od dobrovoľného odchodu z dobre platenej a lukratívnej práce. S odkazom na § 63 ods. 1 Zákona o rodine matka žiada odvolací súd vyžiadať dôkazy dokumentujúcich skutočné príjmy otca maloletých, aspoň vyžiadanim obratu na účtoch, ktorými disponuje za posledných 24 mesiacov a doložením všetkých zmlúv a dohôd, na základe ktorých mal príjem, alebo ohodnotenie jeho príjmov na základe § 63, odseku 1 zákona o rodine. Matka navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu matky na zvýšenie výživného v celom rozsahu vyhovie.

6. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vyživovaciu povinnosť si plní riadne, a to nie len po finančnej stránke, ale aj nezanedbateľnou mierou v podobe osobnej starostlivosti o maloleté deti. S

maloletými deťmi sa snaží byť v najväčšom rozsahu, aký mu matka vôbec je ochotná umožniť. Keďže táto sa dlhodobo bráni ďalšiemu rozšíreniu jeho styku s maloletými, je v tejto veci vedené samostatné konanie. Staršie dcéry sú s otcom pravidelne počas školského roka celý týždeň z každého mesiaca, a polovicu z každých prázdnin, vrátane letných - kedy matka dva mesiace dostáva výživné v plnej výške napriek tomu, že obe staršie dcéry sú polovicu času s otcom. V tomto čase zabezpečuje otec všetky ich potreby vo svojej domácnosti so svojou manželkou. V lete sa snaží brať dievčatá k moru. Stretávanie so synom O. matka dlhodobo komplikuje, zakazuje ho otcovi brať ho do jeho domácnosti. Odovzdáva ho trikrát do mesiaca, vždy v utorok poobede, kedy zároveň vyzdvihne otec dievčatá z krúžkov, a má s nimi program do večera. Toto všetko vyžaduje jednak množstvo času, úsilia, ale aj nezanedbateľných finančných prostriedkov, čo nemožno opomenúť pri posudzovaní výšky výživného vyplácaného k rukám matky. K námietkam matky v súvislosti s jeho potenciálnym príjmom uviedol, že momentálne považuje za nesmierne dôležité venovať deťom dostatok pozornosti a času, a súčasné zamestnanie na projekte mu to umožňuje, hoci možno aj s nižším mzdovým ohodnotením, ktoré je žiaľ v sektore kultúry typické. Doplnil, že živnosť, ktorú si založila jeho manželka, je len doplnkovou činnosťou popri rodičovskej dovolenke a za rok 2018 bol jej celkový príjem z tejto činnosti taký malý, že jej nevznikla povinnosť podať daňové priznanie. K okolnostiam pracovného pomeru otec uviedol, že je zamestnaný ako riaditeľ neziskovej organizácie Vodné mlyny Oblazy, jeho funkcia vyplýva zo zakladajúcej listiny od momentu vzniku pred viac než dvomi rokmi. O vytvorení pracovného miesta ako aj o výške platu riaditeľa právoplatne rozhodla správna rada. Ako zamestnanec je otec prihlásený vo všetkých inštitúciách a zamestnávateľ riadne odvádza odvody a poisťné, čo je možné ľahko doložiť.

7. Matka maloletých v reakcii na vyjadrenie otca poukázala na to, že otec neuvádza žiadne nové skutočnosti, nepredkladá žiadne dôkazy, ktorými by spochybňoval zvýšenie výživného na matkou požadovanú sumu. Predmetné vyjadrenie otca nesúvisí s narastajúcimi finančnými nárokmi detí, ktoré matka preukázala vo svojom návrhu na zvýšenie výživného. Písomné konštatovanie, že súčasná manželka otca mala zo živnosti minimálne príjmy, nie je podložené žiadnym dôkazom, a je preto bezpredmetné. Matka namieta, že stále nebola predložená mandátna zmluva, či iné dôkazy o zárobkovej činnosti bývalého manžela, preto považuje podmienku podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine za nesplnenú. Podľa toho zákona rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Matka preto žiada odvolací súd o hodnotenie príjmov bývalého manžela na základe § 63 ods. 1 Zákona o rodine.

8. Odvolací súd preskúmal vec v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem,) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C. s. p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, otec, a súčasne kolízny opatrovník upovedomení zákonným spôsobom.

9. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o zvýšení výživného potvrdil, nakoľko je vo výroku vecne správne. V celom rozsahu sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie. Pre správnosť dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť a doplniť, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, rozsah ktorý je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa. Vychádza zároveň aj z reálnych

možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvomi kritériami (medzi odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov) platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. To znamená, že čím je vyššia životná úroveň rodičov, tým je odôvodnené aj rozsiahlejšie uspokojovanie potrieb dieťaťa; teda jeho odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, také, ktoré vo vyššej miere zmierňujú zdravotný hendicap a pod. Rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností jeho rodičov - povinných poskytovať mu výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, ktoré sú na ich výživu i celkovú starostlivosť úplne odkázané, je jednou zo základných povinností každého rodiča, pričom každý z rodičov je povinný venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy detí, a to všetkých svojich detí bez rozdielu a bez ohľadu na to, či s deťmi žije alebo nežije v spoločnej domácnosti, pretože dieťa má právo na vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre svoj zdravý rast a vývoj.

10. Aj pri rozhodovaní o zmene rozsahu výživného, prihliada súd k tomu, aby rozsah odôvodnenosti potrieb dieťaťa zodpovedal reálnym schopnostiam a možnostiam výživou povinných rodičov, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o tejto zmene rozsahu výživného je vykonať porovnanie pomerov - skutočností dôležitých pre určenie výživného tak na strane dieťaťa, ako aj u jeho rodičov, a to v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi existujúcimi v čase nového rozhodovania, na základe úplných výsledkov dokazovania. To znamená, že musí byť preukázané, či a v čom ide o zmenu pomerov, či ide zmenu podstatnú, nielen prechodnú. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 zákona o rodine a ust. § 121 Civilného mimosporového poriadku dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Zmena rozhodnutia súdu na základe zmeny pomerov je v podstate výnimkou zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí a preto zmena pomerov by mala byť závažnejšieho charakteru.

11. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vykonal podrobné dokazovanie a v rámci neho i porovnanie pomerov na strane maloletých, ako aj na strane ich rodičov v čase od poslednej úpravy, s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania v predmetnej veci. Z tohto dokazovania vyvodil správne skutkové závery, a následne správne právne závery, s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd. V danom prípade došlo od poslednej úpravy výživného, ku zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšiť výživné na maloleté deti a to v rozsahu ako určil súd prvej inštancie. Matka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil príjmy otca. Odvolací súd preštudovaním spisu má za to, že príjmi otca boli zistené riadne, tento predložil súdu pracovnú zmluvu, z ktorej vyplýva aj dohodnutá mzda. Matka žiada, aby otec predložil všetky mandátne zmluvy, na základe ktorých vykonával činnosť pred tým, ako uzavrel pracovnú zmluvu s Vodné Mlyny Oblazy, n.o. a predložil pohyby na bankových účtoch za posledný rok. Odvolací súd má za to, že takéto dokazovanie nebolo potrebné, otec nezamlčal svoje príjmy, čo preukazuje aj lustrácia otca v sociálnej poisťovni a neboli zistené ani žiadne nadštandardné pomery otca. Nie je v danej veci dôvod použiť ustanovenie § 63 ods. 1 zákona o rodine, keď otec nemá príjmy z inej než závislej činnosti a len nepredloženie mandátnej zmluvy, na základe ktorej vykonával prácu pre Vodné Mlyny Oblazy, n.o. za obdobie od 02/2018 do 11/2018 nezakladá dôvodnosť vyhodnotiť príjem otca podľa ust. § 63 ods. 1 zákona o rodine. Z kontextu ostatných dôkazov, ako aj predchádzajúcich pomerov otca je zrejmé, že jeho príjem nebol nadštandardný. Matka taktiež namietala, že sa otec vzdal bez dôvodu výhodnejšieho zamestnania, keď v spoločnosti, v ktorej pracoval pred tým, mohol z dôvodu kariérneho rastu toho času dosahovať príjem 2.000,- eur. Takéto tvrdenia sú však čisto hypotetické, otec dosahoval v roku 2012 v danej firme mzdu 1.000,- eur mesačne a toho času dosahuje obdobnú mzdu. Nemožno tvrdiť, že sa vzdal bez dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Je zrejmé, že vzhľadom na príjem otca, súd prvej inštancie nevychádzal pri stanovení zvýšenia výživného len s reálneho príjmu, ale z možností a schopností otca, keď celkové výživné, ktoré má otec určené je vo výške polovice jeho zárobku. Matka namietala, že sa nemala brať do úvahy ďalšia vyživovacia povinnosť otca, avšak odvolací súd konštatuje, že zmena pomerov sa musí zohľadniť ako u detí, tak aj u rodičov a skutočnosť, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu je zmenou pomerov a takou okolnosťou, na ktorú bolo dôvodné prihliadnuť. Matka namietala, že pri jej osobe súd prvej inštancie zohľadnil aj príjem manžela, a na druhej strane príjem manželky otca súd prvej inštancie ani nezisťoval. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva, že by pri zvýšení výživného bral do úvahy príjem manžela matky. Pomery manželky otca zisťované boli, táto bola na rodičovskej dovolenke a zo živnosti, ktorú má ako doplnkovú činnosť mala príjem vo výške takej, že nemusela podávať daňové priznanie. Navyše

sama matka tvrdí, že príjmy manželov nemajú byť zohľadňované, keď nemajú vyživovaciu povinnosť voči maloletým, teda rovnaké platí aj pre manželku otca. Potom je irelevantné zisťovať koľko mala presne príjem zo živnosti. Odvolací súd poukazuje na to, že zvýšenie výživného bolo určené s ohľadom na pomery rodičov, ich príjem, možnosti a schopnosti. Z rozhodnutia nevyplýva, že by bol zohľadnený príjem manžela matky. Odvolací súd nevzhliadol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by rozhodnutie súdu prvej inštancie nemalo obstáť. Súd prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené správne rozhodol, keď zvýšil výživné na každé dieťa o 20,- eur mesačne. Takéto zvýšenie zodpovedá zmene pomerov, tak aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, ako aj matky. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP).

12. Odvolací súd záverom uvádza, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

13. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).